

henvise til en udskrift fra Folketingstidende, hvor spørgsmål nr. S 549 er stillet af hr. Frank Dahlgaard, og jeg synes som sagt, at økonomiministeren har svaret klart og præcist på spørgsmålet.

Frank Dahlgaard (UP):

Jamen så må jeg takke for svaret. Og jeg skal heller ikke spille Folketingets tid, men altså konkludere, at statsministeren finder, at betegnelsen af euroen som en fantastisk succes er en korrekt og rigtig og seriøs betegnelse til trods for det, som er sket, og til trods for, at ingen andre i Euroland eller i landene udeomkring har brugt samme betegnelse.

Keld Albrechtsen (EL):

Finder statsministeren ikke, at det nu på baggrund af det voldsomme fald, der sker i eurokursen, ville være fornuftigt, at Danmark krævede en revision af den aftale, som Danmark har indgået om det smalle bånd med hensyn til euroen, for det betyder jo, at den danske krone deltager i dette styrtedyk sammen med euroen? Og ville det ikke være mere fornuftigt, at vi fik i hvert fald et bredere bånd, således at kronen ikke behøver at ryge helt i afgrunden sammen med euroen?

Jeg synes ikke, det er rart at se på den kurve. Statsministeren har det jo også med at snakke om kurver, der knækker, og den her knækker altså udpræget den forkerte vej, må jeg sige. Det kan i hvert fald gå for vidt, og derfor synes jeg, at statsministeren burde overveje at få en ændret aftale med hensyn til euroen.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Dengang euroen blev en realitet, i starten af januar i år, steg den jo fra 1,16 til ca. 1,18 over for dollar, og der var næsten ingen grænse for den glæde, som spredte sig blandt eurotilhængere, for nu havde man virkelig en stærk valuta at vise frem for befolkningen.

Siden er det jo unægtelig gået anderledes. Euroen er skvattet drastisk ned i forhold til dollar og var på et tidspunkt i sidste uge under pari. Og på et spørgsmål til fødevareministeren lagde jeg mærke til at en journalist fik det svar på, om man kunne betegne euroen som en succes, at ja, det kunne man, fordi den var en teknisk realitet – teknisk fungerede den.

Jeg vil gerne spørge statsministeren, om det er det samme succeskriterium, statsministeren lægger til grund, som fødevareministeren gav

udtryk for i den pågældende avisartikel, hvor han altså siger, at succesen består i, at euroen teknisk fungerer.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Hr. Keld Albrechtsen spurgte mig, om regeringen ville forhandle om et bredere bånd. Det vil regeringen ikke. Det ville være til stor ugunst for Danmark, for et bredere bånd ville jo også ramme andre dele af den aftale, vi for øjeblikket har mellem de 11 eurolande på den ene side og Danmark på den anden side. Det ville betyde, at de delvise beskyttelsesmekanismer, vi har, ikke ville være så effektive, og derfor vil vi ikke genforhandle den aftale.

Regeringen synes derimod, at det er i dansk interesse at blive medlem af det fælles valutaområde for at beskytte sig mod international spekulation, som vi så det sidste år. Da måtte vi faktisk ned og grave i et meget betydeligt beløb i valutakassen for at beskytte den danske krone. Pengene kom ganske vist tilbage igen, men vi kan ikke udelukke, at sådan noget sker en anden gang.

Vi har også en dyb interesse i at blive medlem af det fælles valutaområde af hensyn til beskæftigelsen, som mange, mange, mange mennesker er afhængige af, og for at sikre, at grundlaget for vores velfærdssamfund er så stærkt som overhovedet muligt. Vi har ikke nogen interesse i at lukke os inde, blive indadvendte. Vi har en interesse i, at det gør en forskel, også udadtil.

Til hr. Thulesen Dahl: Jeg mener ikke, at den fælles valuta alene er en teknisk størrelse. Det er den selvfølgelig også, som enhver anden valuta er det, hvortil der knytter sig tekniske betragtninger. Det er mere end det; det er konturerne til et valutaområde, som ikke alene kan blive af utrolig stor betydning for et hjemmemarked i Europa, hvor danske virksomheder kan sælge og købe, og hvor beskæftigelsen kan vokse, men også et afsæt for at sætte sig spor i international økonomi, stille krav til verdenshandelen, lægge sig på det spor, der har at gøre med, at begrænsningerne i forhold til spekulation internationalt bliver færre.

Men det kan vi altså kun, hvis Europa beslutter sig for at sætte sig nogle spor, og det at være med til dét og det at være med i et område, der har stor betydning for det danske samfunds fremtid, synes jeg egentlig er de centrale argumenter.